

4. Preu per la signatura d'una acta especial de qualificació final autoritzada pel vicerector d'Ordenació Acadèmica i Convergència Europea: 104,44 euros

5. Preu per la realització, en casos excepcionals, de la prova per a l'obtenció del certificat de suficiència investigadora o del diploma d'estudis avançats: 52,22 euros

6. Preu per la realització de l'examen de defensa de la tesi doctoral: 136,39 euros

7. Preus per l'expedició de títols acadèmics de caràcter oficial:

a) títol de diplomatura, arquitectura tècnica o enginyeria tècnica: 78,33 euros

b) títol de grau: 114,74 euros

c) títol de llicenciatura o enginyeria: 143,43 euros

d) títol de màster: 169,03 euros

e) certificat de suficiència investigadora o diploma d'estudis avançats: 52,22 euros

f) títol de doctorat, inclosa, si escau, la menció europea: 213,62 euros

g) suplement europeu al títol: 31,33 euros

i) certificat supletori al títol: 20,60 euros

h) duplicat de títol universitari oficial: 32,90 euros i, si escau, les despeses de publicació de l'anunci pertinent

8. Preu per la realització de la prova de conjunt o prova d'aptitud per a l'homologació de títols estrangers d'educació superior: 136,39 euros

9. Preu per l'homologació de títols estrangers d'educació superior amb el títol espanyol de màster oficial: 116,64 euros

10. Preu per l'homologació de títols estrangers d'educació superior amb el títol espanyol de doctorat: 144,44 euros

— o —

CONSELLERIA DE SALUT I CONSUM

Num. 15213

Decret 87/2010, de 25 de juny, sobre els drets d'informació dels usuaris de centres docents que imparteixen ensenyaments que no condueixen a l'obtenció d'un títol amb validesa acadèmica oficial

L'Estatut d'autonomia de les Illes Balears, reformat per la Llei orgànica 1/2007, de 28 de febrer, disposa a l'article 30, que la Comunitat Autònoma té competència exclusiva en matèria de defensa dels consumidors i usuaris, en el marc de les bases i de la coordinació de l'activitat econòmica general (apartat 47è), la qual cosa permet i imposa donar una efectiva protecció als drets i als legítims interessos dels eventuals usuaris dels serveis prestats per empreses i professionals a l'àmbit de les Illes Balears. En aquest sentit, la Llei 1/1998, de 10 de març, aprova l'Estatut dels consumidors i usuaris de la comunitat autònoma de les Illes Balears i autoritza el Govern de les Illes Balears a dictar les normes reglamentàries que la despleguin.

D'altra banda, cal tenir present el Reial decret legislatiu 1/2007, de 16 de novembre, mitjançant el qual s'aprova el Text refós de la Llei general per a la defensa dels consumidors i usuaris i altres lleis complementàries, els preceptes bàsics o dictats en exercici de competències exclusives de l'Estat dels quals es poden considerar d'aplicació directa a tot el territori de l'Estat. En aquest sentit, l'article 17.1 del Text refós fa referència al deure dels poders públics de vetllar perquè els consumidors i usuaris disposin de la informació comprensible perquè puguin dur a terme un adequat ús dels serveis que es posin a la seva disposició. En el mateix sentit, l'article 60 disposa que 'abans de contractar, l'empresari ha de posar a disposició del consumidor i usuari, de forma clara, comprensible i adaptada a les circumstàncies, la informació de relleu, vertadera i suficient envers les característiques essencials del contracte, en particular, envers les seves condicions jurídiques i econòmiques i dels béns o serveis objecte d'aquest'. I encara més, indica que són de relleu totes les obligacions d'informació que derivin de la mateixa Llei o d'aquelles normes que hi siguin aplicables.

L'article 24.1 de la Llei orgànica 8/1985, de 3 de juliol, reguladora del dret a l'educació, determina la subjecció a les normes del dret comú dels centres privats que imparteixen ensenyaments que no condueixen a l'obtenció d'un títol amb validesa acadèmica, i prohibeix a aquests centres la utilització de denominacions establertes per a centres docents, ni qualsevol altra que pugui induir a error o confusió amb aquelles. En el mateix sentit, es pronuncia l'article 3 del Reial decret 1004/1991, de 14 de juny, pel qual s'estableixen els requisits mínims dels centres que imparteixen ensenyaments del règim general no universitari. No obstant això, aquesta regulació no és suficient perquè existeixen molts d'aspectes que afecten els usuaris dels centres que aconsellen una regulació específica, per tal de fer efectius els drets dels consumidors i usuaris i de donar resposta als problemes que han plantejat aquests tipus de centres en rela-

ció amb l'oferta, la promoció, la publicitat i la informació dels serveis que presenten.

La correcta, comprensible i completa informació als consumidors i usuaris de béns i serveis, molt especialment si té caràcter previ a la contractació d'aquests, esdevé un dels millors mitjans per a l'evitació d'ulteriors conflictes, ja que aquesta informació permet al consumidor o usuari determinar si veritablement vol contractar, tenir plena consciència d'allò que contracta o pretén contractar i assumir voluntàriament els riscos i les limitacions que es deriven de l'objecte de la contractació que es realitza. Aquesta informació prèvia té sovint una especial importància en aquelles contractacions que es duen a terme de forma massiva, impliquen col·lectius o en virtut d'aquestes s'estableixen relacions de tracte successiu o continuat en el temps.

Una d'aquestes categories és la contractació de la prestació de serveis d'ensenyament que no condueixen a l'obtenció de títols amb validesa acadèmica oficial. De cada dia més, s'observa una creixent problemàtica en aquests contractes per la seva condició de contractes de tracte successiu, pels entrebancs que ben sovint existeixen per a la seva resolució i pels mitjans que s'han fet servir per dur a terme el finançament del cost dels estudis. Així mateix, s'observen déficits pel que fa a la informació que reben sobre les característiques o tipologia dels ensenyaments que es contracten i les eventuals utilitats que d'aquests se'n poden derivar.

Es fa necessària, per tant, una norma reglamentària com el present Decret, que regula els drets d'informació de serveis d'ensenyament que no condueixen a l'obtenció de títols amb validesa acadèmica oficial.

Pel que s'exposa, després d'escoltar les organitzacions de consumidors i usuaris, atesos els termes del dictamen del Consell Econòmic i Social i del Consell de Consum de les Illes Balears, i d'haver escoltat el Consell Consultiu, a proposta del conseller de Salut i Consum i havent-ho considerat el Consell de Govern a la seva sessió de dia 25 de juny de 2010,

DECRET

Article 1

Objecte i àmbit d'aplicació

1. Aquest Decret té per objecte regular el contingut dels drets d'informació que corresponen als alumnes dels centres docents que imparteixen ensenyaments que no condueixen a l'obtenció d'un títol amb validesa acadèmica oficial, així com de les acadèmies o centres docents no autoritzats per la Conselleria d'Educació i Cultura.

2. Aquest Decret és d'aplicació a tots els centres que imparteixen els ensenyaments als quals es refereix l'apartat anterior en el territori de les Illes Balears, tant en el cas que les activitats docents es facin de forma presencial com a distància, i encara que els titulars tinguin el seu domicili social o fiscal fora de l'esmentat territori.

3. Queden excloses d'aquest Decret les següents activitats:

a) L'oferta, la promoció, la publicitat i la informació de les accions formatives per a l'ocupació, en cas que estiguin finançades totalment per alguna administració pública, les quals s'han de regir per la normativa específica que les regula i per les normes de les administracions i/o institucions que participen en el finançament.

b) L'oferta, la promoció, la publicitat i la informació de les accions formatives dutes a terme per les administracions públiques, per les entitats incloses en el sector públic o per associacions d'aquestes, que s'imparteixen de manera gratuïta per als destinataris.

Article 2

Abast i contingut de la publicitat

1. En les ofertes, la promoció o la publicitat que es realitza, no poden fer-se servir denominacions o termes relatius a les titulacions, als centres o a la identitat dels titulars que puguin induir a confusió als usuaris envers la validesa acadèmica dels ensenyaments que s'imparteixen, com tampoc que no puguin induir a creure que el caràcter acadèmic oficial d'aquestes es trobi reconegut o autoritzat per l'Administració espanyola o de qualsevol altre país. Aquesta prohibició s'estén als títols o certificats que s'emeten. Els esmentats centres només poden atorgar als alumnes o usuaris documents on s'acreditin els estudis realitzats.

2. Si es fa referència a un número de registre o a una autorització administrativa o es fan referències a alguna normativa, no s'ha d'incloure un error o confusió respecte al suport oficial del centre ni de la metodologia emprada per aquest.

3. Tampoc no es poden utilitzar en la publicitat denominacions específiques que, pel seu significat o per la utilització d'un idioma estranger, puguin produir error pel que fa a la nacionalitat del centre i als ensenyaments que s'imparteixen i els títols que s'atorguen.

4. A la recepció del centre, a les zones de més trànsit o allà on se subministra informació al públic, en un o diversos cartells, de manera visible i permanent, hi han de figurar, com a mínim, en català i castellà i en lletres d'una mida no inferior a 1 cm, llegendes on es faci constar:

- Que els ensenyaments que s'imparteixen no condueixen a l'obtenció d'un títol acadèmic oficial.
- La relació de cursos que s'imparteixen, i que hi ha documents informatius de cada curs a disposició dels usuaris.
- Denominació, direcció i localització del centre, si el punt d'informació no es troba situat en aquest mateix centre.
- Denominació, direcció i localització del centre o entitat que ha d'impartir la part pràctica.
- Nom de la persona física o jurídica responsable.
- Que els usuaris poden exigir la formalització per escrit d'un contracte.
- Que existeixen fulls de reclamació a disposició del públic.
- Si l'entitat es troba adherida al sistema arbitral de consum ho ha d'indicar expressament.

5. Si la informació al públic es facilita per mitjans telefònics o telemàtics, ha d'incloure menció expressa dels mateixos aspectes esmentats en el punt precedent. L'acreditació del compliment d'aquestes obligacions d'informació ha de ser a càrrec de l'empresari.

Article 3 Informació als usuaris

1. Els drets d'informació concrets als quals fa referència aquest Decret es consideren irrenunciables per part dels usuaris.

2. Els centres als quals fa referència aquest Decret estan obligats a lliurar, juntament amb l'oferta dels cursos, fullets o documents informatius directament accessibles per als alumnes sense necessitat de sol·licitud d'aquests, en els quals s'especifiquin els aspectes següents:

- Denominació, adreça i localització del centre.
- Nom de la persona física o jurídica responsable.
- Denominació del curs o estudi, programa i duració prevista, dates d'inici i de finalització i nombre d'hores lectives. En el supòsit que el curs exigeixi una part pràctica, se n'ha d'indicar el nombre d'hores requerides i si s'ha de dur a terme de manera paral·lela o posterior a la part teòrica. Així mateix, s'ha d'indicar si aquesta part pràctica la imparteix el mateix centre que ofereix la part teòrica o una altra entitat.
- Horaris del curs.
- Material necessari.
- Característiques relatives a la seva forma d'impartició i concreta-ment si és de tipus presencial total o parcial, en línia o a distància.
- En el cas de formació a distància o no presencial s'ha d'informar sobre:

- Els materials informàtics o audiovisuals, o de qualsevol altra índole que no facilita el centre i que l'alumne necessita per poder seguir el curs.

- El sistema per contactar amb el professorat a distància, així com per a les gestions administratives i d'atenció al públic, amb expressió del cost per hora o minut de la connexió en el cas de tarifació addicional, el temps necessari de comunicació previst per al seguiment del curs amb aprofitament i l'especificació de si aquests costos són a càrrec de l'alumne o estan inclosos en el preu del curs.

- Qualificacions o titulació acadèmica de tot el personal que ha d'intervenir en el procés pedagògic.
- Tipus de diploma, tot fent constar que en cap cas es tracta d'un títol amb validesa acadèmica o d'un títol o certificat acreditatiu d'una qualificació professional.
- Si escau, si el certificat pot conduir a una acreditació parcial dels coneixements necessaris per a l'obtenció d'un títol o d'un certificat de profes-

sionalitat, respecte d'una qualificació professional recollida en el catàleg del sistema nacional de qualificacions professionals.

k) Si es fa referència a borses de treball lligades a la realització del curs, s'ha d'especificar el barem i les condicions per integrar-s'hi, tot indicant l'existència, si escau, de convenis amb entitats o empreses.

l) Preu, inclosos tots els conceptes, del curs i forma de pagament. S'ha d'indicar el preu de la matrícula o de la inscripció i del material didàctic, així com l'import de cada mensualitat o període de facturació establert amb data de venciment, si escau, i el preu total del curs.

m) Indicació de si existeix dret contractual de desistiment i menció de les causes, formalitats i conseqüències de la resolució del contracte amb indicació del termini de preavís perquè el contracte deixi de produir efectes entre les parts.

Article 4 Integració de les publicitats i la informació en el contracte

El fullet o document informatiu al qual fa referència l'article anterior s'ha de lliurar conjuntament amb el contracte que es formalitzi amb l'usuari. El compliment del contingut del fullet o del document informatiu pot ser exigible de compliment amb allò que es disposa a l'article 61 del Reial decret legislatiu 1/2007, de 16 de novembre, mitjançant el qual s'aprova el Text refós de la Llei general per a la defensa dels consumidors i usuaris i altres lleis complementàries.

Article 5 Informació sobre el finançament

1. En aquells supòsits en què l'empresa prestadora del servei educatiu ofereixi a l'usuari l'obtenció d'un finançament del pagament del preu dels ensenyaments, l'ha d'informar del dret que té per contractar el crèdit amb qualsevol altra entitat.

2. Quan s'hagi previst una fórmula de finançament sota la modalitat de crèdit al consum, ja sigui amb el mateix centre o amb una entitat de crèdit que tenguí un acord previ amb l'empresari prestador del servei educatiu, s'ha d'informar l'usuari dels drets que li corresponen, d'acord amb els articles 14 i 15 de la Llei 7/1995, de 23 de març, de crèdit al consum. Molt especialment se l'ha d'informar que la ineficàcia del contracte d'ensenyament determina la ineficàcia del contracte de crèdit si concorren les circumstàncies que s'expressen en els apartats a), b) i c) de l'article 15.1 esmentat.

3. Quan hi hagi un finançament total o parcial del preu del servei contractat, ja sigui pel mateix centre o per un tercer amb el qual aquell tenguí un acord previ, s'ha d'informar l'usuari sobre els aspectes següents:

1. L'import del desemborsament inicial quan existeixi, la part que s'ajorna i la part finançada, així com el cost del finançament.

2. Quan es tracti d'operacions amb interès fix o variable, una relació de l'import, el nombre i la periodicitat o les dates dels pagaments que ha de realitzar l'alumne per al reemborsament dels terminis o del crèdit i el pagament dels interessos i les altres despeses, així com l'import total d'aquests pagaments quan sigui possible.

3. El tipus d'interès nominal. En el supòsit d'operacions concertades a interès variable s'ha d'establir la fórmula per a la determinació d'aquell.

4. La indicació de la taxa anual equivalent definida a l'article 18 de la Llei 7/1995, de 23 de març, de crèdit al consum, mitjançant un exemple representatiu, i de les condicions en què aquest percentatge pot, si escau, modificar-se.

5. La relació d'elements que componen el cost total del crèdit, a excepció dels relatius a l'incompliment de les obligacions contractuals, especificant quins s'integren en el càlcul de la taxa anual equivalent.

6. La possibilitat de cessió del crèdit a un tercer. Si el prestador cedeix el crèdit a un tercer, se n'ha d'advertir expressament l'usuari, i s'ha d'indicar, també, el nom o la raó social del cessionari, així com la norma que en cada moment reguli els drets de l'usuari pel que fa a les cessions de crèdit.

4. Quan hi hagi un finançament total o parcial del preu del servei contractat, ja sigui pel mateix centre o per un tercer amb el qual aquell tenguí un acord previ, així com en els casos en què hi hagi un pagament anticipat del preu, encara que no hi hagi finançament, si el centre té concertat una assegurança o un aval per garantir les quantitats anticipades, ha d'informar de quina és la companyia asseguradora i del nombre de pòlissa corresponent, o, quan pertoqui, de l'entitat financera avaladora.

En tot cas, han d'expressar-se amb claredat les conseqüències econòmiques derivades de l'incompliment del contracte per qualsevol de les parts.

Article 6**Acreditació del compliment d'obligacions**

L'acreditació del compliment de les distintes obligacions de prestació d'informació que s'estableixen a aquest Decret ha de ser a càrrec i de l'exclusiva responsabilitat de l'empresari.

Article 7**Règim d'infraccions**

L'incompliment de les obligacions que estableix aquest Decret en els articles 2 a 5, s'ha de considerar infracció en matèria de consum, d'acord amb allò que es disposa en els articles 46 a 52 del títol IV del llibre primer del Reial decret legislatiu 1/2007, de 16 de novembre, mitjançant el qual s'aprova el Text refós de la Llei general per a la defensa dels consumidors i usuaris i altres lleis complementàries, i en els articles 47 a 57 del títol IV de la Llei 1/1998, de 10 de març, per la qual s'aprova l'Estatut dels consumidors i usuaris de la comunitat autònoma de les Illes Balears, així com les disposicions legals que hi siguin aplicables.

Disposició addicional

Els centres col·laboradors amb la Comunitat Autònoma de les Illes Balears en matèria de formació professional per a l'ocupació, que duguin alhora a terme activitats sotmeses a aquest Decret, s'han de regir pel que fa a les seves activitats homologades o relatives a ensenyaments reglats per la normativa específica que els reguli.

Disposició final

1. S'autoritza el conseller competent en matèria de consum per dictar les disposicions de desenvolupament d'aquesta norma que resultin necessàries.

2. Aquest Decret entra en vigor a partir dels dos mesos comptadors des de l'endemà d'haver-se publicat en el Butlletí Oficial de les Illes Balears.

Palma, 25 de juny de 2010

El president,

Francesc Antich i Oliver

El conseller de Salut i Consum,

Vicenç Thomàs Mulet

— o —

CONSELLERIA D'AFERS SOCIALS, PROMOCIÓ I IMMIGRACIÓ

Num. 15206

Decret 83/2010, de 25 de juny, pel qual s'estableixen els principis generals del procediment per al reconeixement de la situació de dependència, la intensitat de protecció dels serveis i el règim de compatibilitat de les prestacions del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència en l'àmbit de la comunitat autònoma de les Illes Balears, i es crea la Xarxa Pública d'Atenció a la Dependència de les Illes Balears

L'Estatut d'autonomia de les Illes Balears estableix en l'article 16 que els poders públics han de defensar i promoure els drets socials dels ciutadans de les Illes Balears, i que l'actuació de les administracions públiques de les Illes Balears s'ha de centrar primordialment, entre d'altres, en els àmbits de la no-discriminació i els drets de les persones dependents i de les seves famílies a la igualtat d'oportunitats, a la seva participació i protecció, a la integració i a l'accessibilitat universal en qualsevol àmbit de la vida pública, social, educativa i econòmica, i la protecció i l'atenció integral de les persones grans per a la promoció de la seva autonomia personal i de l'envelliment actiu que els permeti una vida digna i independent i el seu benestar social i individual. En l'apartat 4 d'aquest mateix article s'estableix que les administracions públiques, en el marc de les competències respectives, han de promoure les condicions necessàries perquè els drets socials dels ciutadans de les Illes Balears i dels grups i col·lectius en què s'integren siguin objecte d'una aplicació real i efectiva.

De manera específica, l'article 19, sobre els drets en relació amb les per-

sones dependents, estableix que les administracions públiques de les Illes Balears, segons la Carta de Drets Socials, han de garantir en tot cas a qualsevol persona dependent el dret a les prestacions públiques necessàries per assegurar la seva autonomia personal, la seva integració socioprofessional i la seva participació en la vida social de la comunitat. Igualment, disposa que les administracions públiques de les Illes Balears han de procurar a les persones dependents la seva integració per mitjà d'una política d'igualtat d'oportunitats, desenvolupant mesures d'acció positiva, i han de garantir l'accessibilitat espacial de les instal·lacions, els edificis i els serveis públics.

La Llei 39/2006, de 14 de desembre, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència, afronta un dels principals reptes de la política social dels països desenvolupats, en atendre les necessitats de les persones que vist que es troben en una situació d'especial vulnerabilitat requereixen suport per dur a terme les activitats essencials de la vida diària, assolir una major autonomia personal i poder exercir plenament els seus drets de ciutadania.

Es tracta d'una llei d'aplicació progressiva i gradual, segons disposa el calendari que fixa la disposició final primera, i que ha fet necessaris diversos desplegaments reglamentaris en l'àmbit estatal, amb l'adopció prèvia dels acords corresponents del Consell Territorial del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència, creat per la norma esmentada com a òrgan de cooperació entre l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes, que esdevé essencial per articular el Sistema.

La Comunitat Autònoma de les Illes Balears, a la qual correspon la competència exclusiva en matèria de serveis socials de conformitat amb el que disposa l'article 30.15 de l'Estatut d'autonomia, ha d'aprovar la seva pròpia normativa per al funcionament del Sistema, una vegada que el Consell Territorial del Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència n'hagi determinat els elements essencials que han de ser comuns a tota la ciutadania. Entre aquests elements és especialment important fixar els criteris bàsics del procediment per al reconeixement d'aquesta situació i, si s'escau, del dret a les prestacions del Sistema, la intensitat de protecció dels serveis, el règim de compatibilitat de les prestacions, i crear la Xarxa Pública d'Atenció a la Dependència a la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Per altra banda, l'article 58.3 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears estableix que, en les competències que, d'acord amb aquest Estatut, els consells insulars hagin assumit com a pròpies, el Govern de les Illes Balears podrà establir els principis generals sobre la matèria, garantint l'exercici de la potestat reglamentària per part dels consells insulars.

Superada la primera fase, en què l'aplicació de la Llei 39/2006 s'ha fonamentat en la Resolució de la consellera de 8 de novembre de 2007 per la qual es va regular amb caràcter urgent i transitori el procediment per al reconeixement de la situació de dependència, la intensitat de protecció dels serveis i el règim de compatibilitat de les prestacions del sistema per a l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència en l'àmbit de la comunitat autònoma de les Illes Balears, la Comunitat Autònoma de les Illes Balears ha de regular mitjançant un decret les característiques específiques i pròpies tant del procediment en virtut del qual s'ha de dur a terme el reconeixement de la situació de dependència, com de la intensitat de protecció dels serveis i el règim de compatibilitat de les prestacions del Sistema, i s'ha de crear la Xarxa Pública d'Atenció a la Dependència de les Illes Balears.

La Llei 4/2009, d'11 de juny, de serveis socials de les Illes Balears, estableix com a via d'accés als serveis socials, i en concret als de la dependència, els serveis socials comunitaris. Conseqüentment, és convenient i necessari regular sota l'empara normativa d'un decret del Consell de Govern el procediment per a l'accés de la ciutadania de les Illes Balears al Sistema per a l'Autonomia i Atenció a la Dependència, la intensitat de protecció dels serveis i el règim de compatibilitat de les prestacions, i crear la Xarxa Pública d'Atenció a la Dependència en l'àmbit de la comunitat autònoma de les Illes Balears, com a part del sistema que preveu l'article 2 de la Llei 4/2009. Pel que fa a la determinació de la capacitat econòmica i a la participació de les persones beneficiàries en les prestacions que formen part de la Xarxa Pública d'Atenció a la Dependència de les Illes Balears, seran objecte de regulació independent, igualment sota la forma de decret del Consell de Govern.

En el disseny d'aquest Decret s'ha de destacar la participació essencial dels consells insulars i dels ajuntaments i entitats locals de les Illes Balears, com a titulars i responsables dels serveis socials comunitaris, que es configuren en la Llei 4/2009, com a via d'accés al Sistema, i als quals s'atribueix l'elaboració i el seguiment del programa individual d'atenció, instrument per determinar les modalitats d'intervenció més adequades a cada persona que es trobi en situació de dependència.

En l'elaboració d'aquest Decret han estat escoltats els consells insulars, les entitats locals i els òrgans assessors de participació i representació de les persones grans i de les persones amb discapacitat, a més de les entitats i els organismes amb competències en aquests sectors.

Per tot això, a proposta de la consellera d'Affers Socials, Cooperació i Immigració, vist el dictamen del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears,